

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2398/2023
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Костић, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Србије, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 877/23 од 03.03.2023. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 877/23 од 03.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 877/23 од 03.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 762/21 од 29.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да у име и за рачун тужилаца уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање РФ за ПИО, за сваког тужиоца понаособ за назначени период, по стопама које важе на дан уплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка са каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 877/23 од 03.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова састава жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију туженог.

Предмет тражене правне заштите је уплата доприноса у корист тужилаца, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев основан. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су одлуке судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потребе новог тумачења права. Ревизијом туженог оспорава се утврђено чињенично стање, а што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Такође, ревизија је изјављена и због битне повреде поступка, односно посредно указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП али то не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате доприноса у корист тужилаца поднета је 30.06.2021. године, а побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС, па је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**